

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝ
ΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἱμερλεῖ ἐπιτροπῇ ἐν τῶν κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Ε. Γ. Ζηρίου καὶ Γ. Μ. Δαρβιέρη διευθύνοντες.

ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἐξακολουθεῖ νὰ βασιλεύῃ ἡ ἔνωσις καὶ ἡ πρόοδος Τουρκία διὰ τοῦ φέροντος τὸν ὥραιον τοῦτον τίτλον ὁμιτάτου. Αἱ λέξεις δὲν ἔχασαν ποσῶς τὴν σημασίαν ὡν. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐσυμβόλισαν δι' αὐτῶν τὴν με- ἀπολίτευσιν τῶν οἱ Τοῦρκοι, ἔνωσιν μὲν ἐνδύνουν τὴν ἰδικήν ὡν ἔνωσιν κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν, πρόοδον δὲ τὴν ἰδι- ὡν τῶν πρόοδον δηλαδὴ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐθνι- ὡν τῶν γνωρισμάτων, ὅποια τὰ ἀναφέρει ἡ Ἱστορία νὰ τοὺς αἰῶνας.

Αἱ δύο μεγάλοι αὗται ἰδέαι τῶν ἐπιδιώκονται καὶ ὑντελοῦνται ραγδαίως. Διὰ τῆς ἐκχριστιανικῆς μετανα- τεύσεως, ἣν ἀσχοῦσιν ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἀπελευθερω- εῖσαις χώραις ὁμοφύλων τῶν, συγκεντροῦνται ὅσοι λειότεροι εἰς τὰ ἀπομένοντα εἰς αὐτοὺς ἐδάφη καὶ οὔνται εἰς συστηματικὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν διω- μόν. Καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν ἐργεῖται ἡ σειρά τῆς πρό- ου. Οἱ πατέρες τῶν ἔδερν ἀπλῶς ἢ ἐφυλάκιζον, ἐδή- ευνον τηροῦντες νομικά τινα προσχήματα, ἐνίοτε δὲ αἱ ἐφόνευον ἀλλ' ἀθροῦδας. Πῶς θὰ φανερωθῇ ἡ πρό- ος ἂν ὁμοία μόνον ἢ ἀνάλογα πράξωσι καὶ οὗτοι; αἱ ἡ πρόοδος κατεδείχθη ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ ἀσιατικῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Ἀληθῶς ἐν ταύτῃ ὑπερέβησαν τοὺς ἀτέρας τῶν. Παρ' ἐκείνοις εὕρισκον ἐνίοτε χάριν τὸ ολὶν γῆρας καὶ ἡ τρυφερά νεότης. Παρὰ τούτοις ὅχι. Ἀλλοτε ἐλήστυον μόνον· τώρα τὰς διαρπαγὰς ἐπι- φραγίζουσι δι' ἐμπρησμῶν. Ἡ μετὰ τῆς Δύσεως πικροινωνία τοὺς ἔκαμε καὶ φιλάθλους: Ἐπευφημεῖται δεξιότης τοῦ ρίπτοντος γυμνὸν βρέφος ἐπὶ τῆς αἰχ- ῆς ξίφους γυμνοῦ. . . . Ποῦ ἄλλοτε οἱ ὀπισθοδρομι- οὶ πατέρες τῶν νὰ ἰδρῶσιν δημοσίας ἀποθήκας κλο- μαίων καὶ ποῦ νὰ σκεφθῶσι περὶ ἐπισήμου εἰδικῆς πηρεσίας, ἀπογυμνοῦσας ἐκείνους, οἵτινες ἰδιωτικῶς λήστυσαν! Καὶ πῶς τέλος ἀταξείδευτοι ἐκείνοι καὶ μαθεῖς νὰ διαβουκολοῦν τοὺς Εὐρωπαίους τόσοι ἀρι- τοτεχνικῶς ὡς οὗτοι, συλλαμβάνοντες τοὺς πρωται- οὺς φονεῖς καὶ ἐμπρηστὰς καὶ ὀδηγοῦντες αὐτοὺς εἰς ὠλακὰς μὲ δύο θύρας, ὧν ἡ ἑτέρα μένει ἀφροῦρητος ἄντοτε διὰ τοὺς ἐργάτας τῶν τοιούτων προοδευτικῶν ὡν; Οὕτω μοιραίως φαίνεται οἱ κυβερνῶντες σήμερον ἡν Τουρκίαν ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐνώσεως καὶ ἡς προόδου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆς ἀλματικῶς χω- οῦσι πρὸς τὸ τέρμα πρὸς τὸ ὅποιον πολὺ βρα- ῶς ἐβάδιζον οἱ πατέρες τῶν. Μίαν πρὸς μίαν ἐγκατα- εῖποντες τὰς χώρας, ἐν αἷς ὡς κατὰρ ἐπέδραμον, χω- οῦσιν ἡνωμένοι πρὸς τὴν κόλασιν, ἐξ ἧς ἐξεβράσθησαν μά- ἡν δὲ πειράται ἡ Δύσις ἡ αὐτοκαλουμένη χριστιανικὴ ν' ἀκόφῃ τὴν τοιαύτην πρόοδον τῶν. Τὸ ἔργον τῆς θείας δικήσεως ἐγγίζει πρὸς τὸ τέρμα του.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ε'.

(Ματθαίου ις' 13—20)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Και- σαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέ- γων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἰὼν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτι- στήν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶ- ναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χρι- στός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀνακαλύψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ δὲ σοι λέγω ὅτι ὁ σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐ- τῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐ- ρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δέσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμέ- νον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Σημειώσεις

1) Τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου—ἀντὶ νὰ εἴπῃς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. 2) Σὺ εἶ Πέτρος—ἦτοι σὺ θὰ εἶσαι ὁ Θεμέλιος λίθος τῆς ἐκκλησίας. 3) Καὶ πύλαι—πύλαι ἄδου λέγονται πάντες οἱ πόλεμοι τῆς Ἐκκλη- σίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς πρὸς Κορινθίους Β' κεφ. ια' 22=ιβ' 10,

Γεραίρουσα ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τὴν μνήμην τῶν κορυφαίων τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ὡς ἀπο- στολικὴν περικοπὴν ὤρισεν ἀναγνωσθησομένην αὔριον ἡμέ- ραν τῆς μνήμης αὐτῶν, τὴν διήγησιν τῶν ἀγῶνων καὶ πα- θημάτων τοῦ Παύλου ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Θέλων ὁ Ἀπόστολος νὰ φημίωσιν τοὺς ἐν Κορίνθῳ κατη- γόρους αὐτοῦ καὶ νὰ διαλύσῃ τὰς μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ἐρίδας ἀναγκάζεται ἄλλω νὰ ἐκθεσῇ ὅσα ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἔπαθεν. Καίτοι ὅμως τοῦτο βίᾳ πράττει ὁ Ἀπόστολος μὴ θέλων νὰ καυχᾶται ὑπὲρ ἐαυτοῦ, δι' ἡμᾶς ἡ διήγησις αὕτη εἶναι πολὺτιμος διότι αὕτη τὸν χριστιανὸν διδάσκει ὅσα ἡ χριστιανικὴ αὐταπάρνησις ἀπαιτεῖ καὶ ἐγείρει τὸν θαυμα- σμὸν πρὸς τοὺς ἱεροὺς ταῦτους ἄνδρας. Βεβαίως πρῶτον τὴν ἐκ σπέρματος Ἀβραὰμ καταγωγὴν αὐτοῦ λέγει ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλων ὑπηρετεῖ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ὑποθαλ- λόμενος ἀὲν κόποις περισσοτέροις, ἐν πληγῇ, ὑπερβαλλόν- τως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν κινδυνεύων πολλῶν καὶ θάνατον, αὐτὸς Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρεῖς ἐρραβδίσθη, ἑπὰς ἐλιθάσθη, τρεῖς ἐναυάχησα νυχθημερὸν ἐν τῷ θυτῷ, πεποίηκα ὁδοπορίαν πολλὰκι

κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών» κινδύνους εκ μερους των Ιουδαίων κινδύνους εκ μερους των εθνικων, κινδύνους εύρισκόμενος εν μέσῳ πολιτισμένων ανθρώπων εν πόλεσι κινδύνους εν έρημίᾳ κινδύνους εν ταξιδίῳ κινδύνους εκ μερους των ψευδοχριστιανών· ύριστάμενος κόπους μόχθους άγρυπνίας πείναν δίψαν ψυχος γυμνότητα· εν πᾶσι δὲ τούτοις έπρυτάνευεν ή μέριμνα αὐτοῦ περί των εκκλησιών των υπό αὐτοῦ ιδρυθεισών, των οποίων πάντα κίνδυνον έθεώρει ίδιον κίνδυνον. Τίς χριστιανός γράφει, ασθενεί και την ασθένειαν ταύτην δὲν αίσθανομαι εγώ; τίς σκανδαλίζεται και δὲν καίεται διὰ τοῦτο ή ψυχή μου; Μετὰ ταῦτα ο Αποστόλος αναφέρεται εις την όπτασίαν, ήν ο Κύριος παρέστησεν εις αὐτόν ὅπως διδάξῃ αὐτόν τὰ θεία ῥήματα, ἅτινα δὲν ἤκουσε παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸν έπίγειον αὐτοῦ βίον, μή ὦν μαθητής αὐτοῦ, και ἅτινα ἤτο ανάγκη νὰ διδάχθῃ. Ἵνα δὲ μὴ νομισθῇ καυχόμενος ἐπὶ πᾶσι τούτοις παριστᾷ τὴν ἐναντίωσιν τὴν ὁποίαν ἀπῆντα ἐν τῷ κηρύγματι τῆς πίστεως ὡς πειρασμὸν δοθέντα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εις οὗτόν ἵνα μὴ ὑπεραίρηται. Πολλάκις δὲ περί τούτων παρεκάλεσε τὸν Κύριον «ἀλλὰ ἀρκεῖ σοι ή χάρις μου» εἶπεν εις αὐτόν ο Κύριος «ή γὰρ δύναμίς μου ἐν ασθενείᾳ ταμειοῦται». Ἡ δύναμις τούτέστι τῆς νέας πίστεως έδει νὰ ἀναδειχθῇ διὰ τῆς ὑπερισχύσεως αὐτῆς κατὰ παντός κωλύματος· τοῦτο δὲ θὰ ἀπεδείκνυνεν αὐτὴν ὡς ἐκ τοῦ Θεοῦ προερχόμενῃ. Ἐν τῇ πεποιθήσει ταύτῃ και ἡμεῖς δέον νὰ μὴ ἀποθαρρυνώμεθα ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ και τῆς ἀληθείας ἀγῶσιν ἡμῶν ἐλπίζοντες ὅτι ο Κύριος ἡμῶν νικηφόρους θέλει ἀναδείξῃ και ἡμᾶς ἐν τούτῳ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΙΟΥΤΑΧΗ

Μᾶς ἦρθ' ή ἀνοιξη πικρή, τὸ καλοκαίρι μαῦρο, μᾶς ἦρθε κι' ο χινόπωρος πικρός, φαρμακωμένος. Πρώτῃ μᾶς μπῆκεν ή Τουρκία, μᾶς ἦρε πεινασμένους. Καὶ ο Κωλέττης ἔγραφε, και ο Κωλέττης γράφει.
— Παιδιά μου, πιάστε τὰ στενά, παῖτε τὰ καρυφύλλια. Κι' ο Κιουταχῆς ἀπέρασε Εξημέρο και Βάλτο, κι' ὁρδὴ δὲν ἦρε πουθενά γιὰ νὰ τὸν πολεμήσῃ, γιὰτ' οἱ λεβέντες ἔλειπαν. Εἰς τὸ Μωρῆν ἐπῆγαν, τ' εἶχαν ἐμφύλιο πόλεμο μέ τὸν Παναγιωτάκη...

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Δὲν ἠξεύρω ἂν ὑπολείπωνται ἀκόμη παρ' ἡμῖν και ἀλλαχοῦ ἀφελεῖς τινες νομίζοντες ὅτι τὰ ἐκάστοτε ἀναφανόμενα ἐν τῷ Ὁθωμανικῷ Κράτει, ἀντιχριστιανικά ἐναντίον των Ἀρμενίων, Βουλγάρων και Ἑλλήνων κινήματα εἶναι παροδικαί τινες ἐκρήξεις θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ των ὁπαδῶν τοῦ Ἰσλάμ, οὐχὶ δὲ συστηματικαὶ ἐνέργειαι, κατὰ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα ἐκτελούμεναι και μόνον ἐνεκα ἀνάγκης κατὰ καιροὺς προσκαίρως ἀνακοπτόμεναι. Οἱ τυχόν ἀγνοοῦντες τοῦτο παρακαλοῦνται νὰ ρίψωσιν ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰς ἀκολουθούσας μαρτυρίας ἀνδρῶν αξιοπίστων, οἱ ὅποιοι προείδον πρὸ πολλοῦ τὸ σατανικὸν σχέδιον και μετὰ θάρρους ἀπεκάλυψαν αὐτό. Οὕτως ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ 12ῳ Τόμῳ σελ. 479 ἐπ. τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδόσεως τῇ 1900 δωδεκατόμου Γενικῆς Ἱστορίας ἀπὸ τοῦ Δ' αἰῶνος μέχρι σήμεραν (Histoire Générale du IV Siècle à nos jours) τὰ ἀκόλουθα:

«Ο Ἰσλαμικὸς κόσμος ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι σήμερα· Ἡ πρὸς ἐκτουρκισμόν των μὴ Ὁσμανλίδων κατὰ τῆς αὐτοκρατορίας ἐνέργεια τοῦτο μὲν ὑπεσθηθήν ὑπὸ πολιτικῆς τοῦ νῦν Σουλτάνου Ἀμπουλ Χαμίτ, τοῦ ὅμως ἐμποδίσθη ὑπὸ τῆς ἐθνικιστικῆς ἀφυπνίσσεως ἡμιμουσουλμανικῶν λαῶν, των Ἀλβανῶν, των Ἀράβων, πόλεων (Ἀραμαίων), ή τελείως μουσουλμανικῶν, ὧν πάλιν ἄλλ' ὀργανωμένων κατὰ φυλάς, και Κούρδων.

Αἱ σφαγαὶ τῆς Ἀρμενίας τοῦ 1894—1895, δὲν γεγονὸς μερικόν, ὡς αἱ τῆς Συρίας τοῦ ἔτους 1860, ὑπῆρξαν μέρος σχεδίου, πολιτικοῦ συστήματος συνιστοῦντος ἐν τῇ ἐξόντωσιν των μὴ ἀφομοιωσίων λαῶν. Αὐτοκρατορίας και τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ πρῶτον δυνάμεων νὰ ἐξοσμάνισθωσι. Μακρὸν ἤδη πρὸ τοῦ φονικοῦ τούτου ἐγχειρήματος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐθνικισμοῦ των ὀσμανλίδων, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ταποκριτής τῆς Revue Britannique, δι' ἀνταποκρίσεως αὐτοῦ καταχωρηθείσης ἐν τῷ τεύχει Αὐγούστου τοῦ 1900, προσήμεινε τὴν προμελέτην αὐτοῦ, γράφων ἐπὶ λέξει «οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τοῦ ὅθωμ. Κράτους ἔσχον τὸν καὶ νὰ πεισθῶσιν ὅτι ή ἀδυναμία αὐτοῦ εἶναι πρὸ παντός τέλοςμα τῆς ἐλλείψεως ὁμογενείας ἐν τοῖς εἰς τὸ πᾶν τοῦ Πατισᾶ ὑποτεταγμένοις λαοῖς. Ἐν τῷ χρόνῳ τῷ προσήκοντι ή δυναστεία Μωάμεθ τοῦ ἀκολουθοῦσα τῷ παραδείγματι Φιλίππου τοῦ Β', ἀπὸ κεν ἡ ἐξωλόθρευεν πούς χριστιανούς, ὡς ἔπραξεν ὡς τοὺς Μαύρους τῆς Ἰσπανίας ο υἱὸς Καρόλου τοῦ Πέρι σήμεραν σύμπασα ή χερσόννησος τοῦ Αἴμου θὰ ἦτο λημμένη ὑπὸ πιστῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες δὲν μὲν δρᾶσιν τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ ὑφίσταντο, τὸ δὲ Καλιφ τῆς Σταμποῦλ θὰ ὑπεστήριζον ἰσχυρῶς. . . . Ἐντεῦθεν νέα αὐτῇ πολιτικῇ τῆς συστηματικῆς ἐξολοθρεύσεως Χριστιανῶν, ἥτις μετὰ τηλικαύτης κτηνωδίας ἐκτελεῖται ἐν τῇ Ἰντιχάτ.

Ἡ Ἰντιχάτ (Ἐνωσις) ιδρύθη ἐν Παρισίοις τῷ 1870 ὑπὸ των Νεοτούρκων, ὅτε δὲ μερὶς τούτων ἀπεσχίσθη κλίναςα πρὸς τὸν ἀδιάρλεκτον ἐθνικισμόν, ή ἐφημερίδα των ἀπὸ φιλελευθέρως ἀντιπολιτευομένης προσηλώσθη τὴν Κυβέρνησιν ἀποδεξαμένην τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δόγματα. Ὅτε δὲ τῇ 1881, τὸ κόμμα των πρεσβευόντων τῷ 1881 «ή Τουρκία τοῖς Τούρκοις, ἔρριπτε τὰς βλέψεις αὐτῶν τῶν Ἀρμενίων και ἤρχετο ἐκτελοῦν τὸ τοῦ ἐξοσμάνισμο Ἀσιατικῆς Τουρκίας σχέδιον αὐτοῦ, ἀφοῦ δὲν ἔδωκεν ἐφαρμογή αὐτὸ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, ο αὐτὸς ἀποκριτής, ἐν τῷ τεύχει Δεκεμβρίου 1881 τῆς Revue Britannique ἔγραψεν αὕθις «Ο Ἀμπουλ Χαμίτ ἐπωφελεῖται ἀνεῖν, ἥν ἀφίνει αὐτῷ ο κάματος των ἰσχυρῶν αὐτῶν των, ὅπως ἐξολοθρεύσῃ τὸν Χριστιανικὸν στοιχείον ἐν ὁροσειράς τοῦ Ταύρου, μεταβάλλων τὸν τόπον ἐκείνῳ χῶρον ἀποκλειστικῶς μουσουλμανικόν.» κλ.

Κατόπιν τούτων τὸ καθῆκον παντός Χριστιανοῦ φανερόν· ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐν τῇ Εὐρώπῃ χριστιανοὶ ἀλλὰ ἀπλῶς ἔμποροι. Διὰ ταῦτα πομεν ὅτι ἐν τῷ 1860 ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς ὀλίγων ἐξηγέρθη ή Χριστιανικὴ συνείδησις πρῶτον των Γαλλῶν και ἄλλων λαῶν, και ἐν τῷ 1876 διὰ τὰς τοῦ Βατὰν τοσοῦτος λόγου ἔγινεν ἐν Ἀγγλίᾳ και τῷ κρότος ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ Γλάδστοντος, σήμεραν ὅτε και ή γαμοὶ ἔπαθεν δεινότερα τῆς Χίους κατὰ τὸ 1822 και αἱ ἄλλαι ἐλληνικαὶ πόλεις και κῶμαι ἠρμώθησαν διηρπάγησαν, και τὸ δεινότερον ἀκόμη και τώρα λουθοῦν ἐρημούμεναι, οὐδεμία οὐδαμῶθεν ἐγείρεται

διαμαρτυρίας ὑπὲρ των ἀθῶων τούτων θυμάτων τῆς Τουρκικῆς μανίας. Πάντες θεῶνται ἀπαθείς και ἄφρονι τὸ φοβερώτατον θέαμα.

Ἄλλ' ἂν οἱ ἔμποροι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἔχωσιν ἰδίους λόγους νὰ δικτελῶσιν ἀναίσθητοι πρὸς τὰ παθήματα και τὰς δυστυχίας τοσοῦτων χιλιάδων Ἑλλήνων, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν πλήρει συναίσθησει τῆς ἀλληλεγγύης των μελῶν αὐτοῦ ἔχει τὸ ἐπιτακτικὸν καθῆκον οὐ μόνον διὰ παγκοίνων πανταχοῦ ὅπου εύρίσκονται Ἑλληνες, συλλαλητηρίων νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐνώπιον Θεοῦ και ἀνθρώπων διὰ τὰ αἵματ' αὐτὰ, ἀλλὰ και νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ των Κυβερνητῶν αὐτοῦ νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸ ἐναντίον τοῦ ἐπιβόλου τυράννου, ἵνα με τὴν βοήθειαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ τιμωρήσῃ τοὺς ἐναγείς τούτους ἀνθρώπους και ἀπαλλάξῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ μιάσματος. Ταῦτα τὸ Ἑλλ. ἔθνος ἔχει καθῆκον νὰ ἀπαιτήσῃ και ἐκτελέσῃ θὰ εἶναι δὲ ή δόξα και ή τιμὴ αὐτοῦ ἀληθῶς ἀφθίτος, ἂν σὺν Θεῷ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἀπὸ των δεινοπαθημάτων αὐτῶν και τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ ἐφιάλτου τούτου, ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον πιεῖται τὰ στήθη τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου διὰ των βαρβάρων πράξεων αὐτοῦ.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Ἀφοῦ ή Βουλὴ των Ἑλλήνων υἱοθέτησε τὴν σύνταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λεξικοῦ και ἐψήφισεν ἴδιον νόμον ὑπὲρ αὐτοῦ, δικαία φαίνεται ή ἀξίωσις πολλῶν νὰ γνωσθῶσιν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος οἱ λόγοι, ὧν ἐνεκα ἐκρίθη τοῦτο ἀναγκαῖον. Λοιπὸν ἂς ἴδωμεν ἐν πάσῃ συντομίᾳ τούτους.

Α'.) Ὁμολογεῖται ὑπὸ πάντων ὅτι ἐν των κυρίων γνωρισμάτων παντός ἔθνους εἶναι ή λαλουμένη ὑπ' αὐτοῦ γλῶσσα· και ἡμῶν ἄρα των Ἑλλήνων σήμεραν ή νέα Ἑλληνικὴ ἀποτελεῖ ἐν τοιοῦτον μέγα ἐθνολογικὸν γνωρίσμα. Τοσαῦτα δὲ ἔχουσα δι' ἡμᾶς σημασίαν δίκαιον φαίνεται νὰ μελετηθῇ και γνωσθῇ ἐπιστημονικῶς.

Β'.) Ἦδη πρὸ 100 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ο αἰδίδιμος Κοραῆς σύνειδε τὴν μεγάλην ἐπιστημονικὴν και ἐθνικὴν ἀπουδαιότητα, ἥν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ή ἐπιστημονικὴ ἐξακρίβωσις τῆς λαλουμένης ἡμῶν γλώσσης, διὸ και γραμματικὴν αὐτῆς συνέγραψε και δοκίμιον λεξικοῦ αὐτῆς ἐπεχείρησε και ἡμῖν συνέστησε νὰ συμπληρώσωμεν αὐτό, τοῦτο δ' ὅμως ἀτυχῶς ἐπὶ μακρὸν χρόνον παρεμείλησamen νὰ πράξωμεν.

Γ'.) Ὡς γνωστὸν, και ἄσματα και παροιμίαι και ἄλλα πολλὰ και ποικίλα πολλοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ φέρονται σήμερον ἐν τῇ λαλουμένῃ γλώσσῃ, και ἐν τούτοις ἐμφανίζεται μεγάλη βιοσφία, πολλή χάρις και βαθύ αἰσθημα αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ λαϊκά φιλολογικὰ προϊόντα ταῦτα δὲν εἶναι πᾶσιν ἡμῖν οὔτε εὐπρόσιτα οὔτε πάντοτε εὐνόητα, ἀλλ' ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην και ἐπιμελοῦς συναγωγῆς και ἐπιστημονικῆς μελέτης πρὸς πλήρη κατανόησιν. Ταῦτα δ' ὅμως δὲν δύνανται νὰ κατορθωθῶσιν ἀνευ μεγάλης προπαρασκευῆς, ἥτοι ἀνευ κόπων και δαπανῶν πολλῶν, ἀνευ γραμματικῆς και λεξικοῦ.

Δ'.) Ὁμολογεῖται ὅτι πολλὰ ποιητικὰ και πεζογραφικὰ γλωσσικὰ μνημεῖα κατέλιπον ἡμῖν οἱ ἡμέτεροι πατέρες ἀπὸ των μεσαιωνικῶν χρόνων και ἐξῆς, καθὼς και ὅτι ταῦτα δέονται ἐρμηνείας πρὸς ὀρθὴν κατανόησιν, ἀλλ' ὅτι ταῦτες δὲν δύνανται νὰ τύχωσι κυρίως μόνον παρ' ἡμῶν ὅτι ταῦτες δὲν δύνανται νὰ τύχωσι κυρίως μόνον παρ' ἡμῶν των νεωτέρων Ἑλλήνων και μόνον παρεξεταζόμενα διαρκῶς

πρὸς τὸν νῦν βίον ἡμῶν και πρὸς τὴν νῦν λαλουμένην ἑλληνικὴν. Καὶ εὐσεβὲς ἄρα πρὸς τὰς παλαιότερας Ἑλληνικὰς γενεὰς και ἐπιστημονικὸν καθῆκον ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ σπούσωμεν εἰς τὴν μελέτην και ἐρμηνείαν αὐτῶν· ἀλλὰ τοῦτο προδήλως δὲν δύνανται νὰ γίνῃ προσηκόντως, ἂν μὴ ἐπιστημονικῶς ἐπιμεληθῶμεν τῆς νῦν ὑφ' ἡμῶν πανταχοῦ λαλουμένης γλώσσης.

Ε'.) Πάντες γινώσκουσιν ὅτι ἡμεῖς μετὰ των αἰδίδιμων Κοραῆν ἐπὶ ἄλλα τραπέντες δὲν ἠθελήσαμεν ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ ἀκολουθῶμεν τῷ παραδείγματι αὐτοῦ και ἀποληθῶμεν, ὡς ἔδει, περί τὴν νέαν Ἑλληνικὴν. Διὰ τοῦτο δὲ, ἐξαίρουμένων των τοῦ ἀειμνήστου Μαυροφρύδου, μικρὰ και ἀσήμαντα εἶναι τὰ εἰς αὐτὴν ἔργα ἡμῶν. Ἐκ τούτου συνέβηκεν τὸ παράδοξον φαινόμενον, ἡμεῖς μὲν, ὡς οἱ βάρβαροι τῆς Ἀσίας και Ἀφρικῆς, νὰ φαινώμεθα ἀδιάφοροι πρὸς τὴν λαλουμένην γλῶσσαν ἡμῶν, ἥτοι πρὸς αὐτόν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἡμῶν, ξένοι δὲ ἐπιστήμονες ή μᾶλλον συγχρότερον ἀνεπιστήμονες νὰ διαλαμβάνωσι περί αὐτῆς και διατείνωνται ὅτι ἤθελον και πολλάκις νὰ χλευάζωσι και ἀδικῶσιν ἡμᾶς.

ΣΤ'.) Ὁμολογεῖται σήμερον ὅτι εἰς καταρτισμὸν και διαμόρφωσιν ἀκριβοῦς, ἐπιστημονικῆς γλωσσικῆς μεθόδου πολλῷ μᾶλλον των παλαιῶν και γραπτῶς παραδοθέντων ἡμῖν γλωσσικῶν μνημείων συμβάλλεται ή ἐπιστημονικὴ ἐξακρίβωσις των νέων λαλουμένων γλωσσῶν, διαλέκτων και ἰδιωμάτων· ἐπιτακτικὸν ἄρα καθῆκον ἡμῶν σήμεραν εἶναι ή ἐκτενὴς συναγωγὴ και ἐπιστημονικὴ ἔρευνα παντός ἀνεξαίρετως τοῦ λαλουμένου ἡμῶν λόγου, ἥτοι των διαλέκτων και ἰδιωμάτων, π. ἔ. ή σύνταξις γραμματικῆς και λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ἵνα οὕτω μορφώσωμεν ἀκριβῆ ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Ζ'.) Ἀφοῦ κατ' ἐξαιρετικὴν τοῦ Θεοῦ εὐλογίαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ συνετάχθη και ή πρωτότυπος, ή δοκιμωτάτη Ἑλληνικὴ φιλολογία, τὸ ἄριστον τοῦτο παιδεῦμα πᾶντὸς τοῦ ἀνθρώπινου γένους, και τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ή κρητικὴ και βᾶσις παντός τοῦ Χριστιανισμοῦ, και ἀφοῦ τὰ ἐννέα δέκατα των ἐν τοῖς γλωσσικοῖς τούτοις μνημείοις κειμένων λέξεων σώζονται μέχρι σήμεραν ἐν παγκοίνῳ χρήτει παρ' ἡμῖν, θὰ ἦτο ἐσχάτη ἀφιλοτιμία ἡμῶν, ἂν μὴ ἠθέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἱστορίαν των λέξεων τούτων καθ' ἕλον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς χρήσεως αὐτῶν· ἥτοι ἀπὸ των ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμεραν και σημειώτερον ὅτι τοῦτο πολλάκις ἐλέχθη και συνεστάθη ἡμῖν ὑπὸ πολλῶν ἡμεδαπῶν και ἀλλοδαπῶν ὡς καθήκον ἡμῶν και ἂν μὴ ἠγωνιζόμεθα πάσῃ δυνάμει νὰ δείξωμεν πᾶσιν οὐ μόνον τὴν ἀδιάκοπον συνέχειαν τῆς ἡμετέρας γλώσσης και διὰ τῆς ἑθνοῦς ἡμῶν ἀπὸ τοῦ παλαιωτάτου μέχρι τοῦ νῦν, (ἄλλως τε και ἀτόπως ἀμφισβητηθεῖσαν) ἀλλὰ και νὰ διαφωτίσωμεν ἐπιστημονικῶς, διὰ τῆς παραξετάσεως ἀρχαίων μεσαιωνικῶν και νεωτέρων ὅσα δυνάμεθα και τῆς παλαιότερας γραπτῆς παραδόσεως και τοῦ νῦν λαλουμένου λόγου. Ἀλλὰ και ταῦτα, ὡς ἕκαστος βλέπει, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ἀνευ μεγάλων και ἐκτεταμένων μελετῶν και ἀνευ τῆς βάσεως των μελετῶν τούτων, τῆς γραμματικῆς και τοῦ λεξικοῦ.

Η'.) Τοῦ ἀρχαίου γλωσσικοῦ θησαυροῦ μικρὸν μόνον μέρος ἐγράφη πάλαι και ἔτι μικρότερον διεσώθη ἡμῖν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀγγραφὸν μέιναν ή ἀπόλειπτο ή διεφυλάχθη ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀθησαύριστον και ἀγνωστον μέχρι σήμεραν. Ἐκ τούτου συμβαίνει πολλάκις ὥστε διὰ πράγματα, ὧν δὲν ἔχομεν ἐν τῇ γνωστῇ και συνήθει γλώσσῃ ἰδιαν ὀνομασίαν ή τὰ ὀνομαζόμενα διὰ ξένης λέξεως, νὰ σώζεται ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ σφαιροειδὲς Ἑλ-

ληνική λέξις (πρβλ. ὁ ἐπὶ δ ρ ο μ ο ς ἀντὶ τοῦ ξένου ἢ ρ ὄ ρ α).

Ἀλλὰ ἀνάγκη νὰ καταπαύσω τὸν λόγον, ἀφοῦ ὡς βλέπω, παρὰ προσδοκίαν τὸ μικρὸν μου ἄρθρον κατατῆ νὰ αὐξηθῇ εἰς πραγματείαν. Διὰ τοῦτο συγκεφαλαιῶν τὰ εἰρημμένα τοσοῦτο μόνον λέγω ὅτι λόγοι ἐθνικοί, ἐπιστημονικοί καὶ πρακτικοὶ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν ἐπιτακτικῶς τὴν σύνταξιν τοῦ ἔργου τούτου· πρόδηλον δὲ φαίνεται μοι ὅτι ἀφοῦ ταῦτα οὕτως ἔχουσι καὶ ἀφοῦ ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις ἔγνω νὰ ἀναλάβῃ τὸ λεξικὸν ὑπὸ τὴν ἀμεσον προστασίαν αὐτῆς, τὸ καθήκον ἡμῶν τῶρα εἶναι νὰ φιλοτιμηθῶμεν γὰρ ἐκτελέσωμεν αὐτὸ ἀξίως τοῦ τε παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστώτος ἡμῶν, ἀξίως τῆς μεγάλωνόμου Ἑλλάδος.

Γ. Ν. Χατζιδάκις

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑδομάδα.

Κύριοι ἀξιωματικοί. Σὰς τονίζω τὸ ἐμπρὸς καὶ πάντοτε ἐμπρὸς. Τοῦτο νὰ κατορθώσῃτε νὰ τὸ ἐμπνεύσῃτε εἰς τοὺς στρατιῶτας μας ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των. Ἐντυχῶς, οἱ

δύο μας πόλεμοι ἀπέδειξαν ὅτι οἱ στρατιῶται μας ἔχουν τὴν ἀρετὴν ταύτην. Πλὴν τούτου ἐπιβάλλεται ἐργασία ἀντοῦ καὶ συνεχῆς, καὶ εἰς τοῦτο δὲν πρέπει τίποτε νὰ σὰς διαχαιρῇ ἵνα κατορθώσωμεν καὶ ἐπουλώσωμεν πλήρως καὶ τὰς ἄλλας ἐθνικὰς πληγὰς μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σ. Κ. Τερ γέ σ τ η ν Κ. Π. Κέ ρ κ υ ρ α ν Α. Β. Ἄ ρ γ ο ς. Τὸ καλὺτερον εἶναι νὰ ἐρωτᾷ ἕκαστος ἑαυτὸν πῶς συνέδραμε καὶ ἔπειτα τοὺς ἄλλους. Μιχ. Ν. Β ὠ λ ο Ὑ ἀπαντήσεις θεωροῦνται αὐταὶ αἱ ἐκπληρώσεις τῶν αἰτήσεων.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυβέργη

Διευθυντῇ τῶν Πατριῶν

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α

Ἀθῆναι

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια. Τροποποιήσεως τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμία, δηλοποιεῖται, διὰ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῇ Κεντρικῇ Καταστάσει καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσὸς δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου δριζομένου εἰς 1 ταῖς ο) κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ. πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1) 2 ταῖς ο) κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῇ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μῆνας τοῦλάχιστον. 2) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἡ τὰς διαρκείας. Καταθέσεις εἰς χρυσόν.

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκου καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκείᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. τοῦλάχιστον
2) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 12 μ. τοῦλάχιστον
3) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 18 μ. τοῦλάχιστον
4) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 24 μ. τοῦλάχιστον

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ἐναρμονιστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5,000,000

Ἡ ἐν Ἀθῆναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ Ἀργεῖ, Πάτραις, Μαιναρίῳ, Πύργῳ, Κερκίρῳ, Κεφαλληνίᾳ, Διγίῳ καὶ αἰαδί, ἡμῶν ὑπέρθεον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο) εἰς πρῶτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3) 1/2 ο) εἰς ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ζήτησιν
4 ο) εἰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε μῆνας
4) 1/2 ο) εἰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ μῆνας
4) 1/2 ο) εἰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος
5 ο) εἰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη
5) 1/2 ο) εἰς ἀποδοτέας μετὰ τρεῖς καὶ ἡμίση ἔτη
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1) 2 ο) εἰς ὀλίγωτερον

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πλατεία Συντάγματος

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000

Ἀσφάλαισι 20,000,000

πραγματοποιουμένηται

Πάντες οἱ συνδεδεμένοι ἀσφαλειῶν ζωῆς. Ζητήσατε τὰ ἐπεξηγηματικὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν

σπουδῶν:

Βιομηχανικὴ, Ἑμπορικὴ, Γεωργικὴ, Μηχανουργικὴ, Ἀρχιτεκτονικὴ Μεταλλευτικὴ.

Σημ. Τὰ διδασκὰ ἡλλοτρώθησαν ἤδη εἰς τὸ 1) 3 πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πρακτικῶν σπουδῶν.

Ὁ μαθητὴς ἀποστέλλεται εἰς τὸ ὁπτικὸν κατὰστημα Π. Ἀναστασίου δδ. Διόλου ἀρ. 240α (γανία δδ. Βραδίου). Μεγάλῃ συλλογῇ ἑγγλ. κυρφίων, φαλιδίων, μαχαριδίων κλ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἰδρυθεῖσα

τῷ 1882

Μετοχικὸν κεφάλαιον Δρ. 6,000,000

Ἐργοστάσια φυσιγγίων καὶ πυρομαχικῶν γένει, πυρίτιδος ἀκάννου, μελαίνης, κυνηγετικῆς, ὑπνόμων κλπ., δυναμίτιδος καὶ τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, θρυαλλιδίων, καπνῶν, σκαγιῶν, μολυβδοσωλήνων κλπ.

Γραφεῖα: Ὁδὸς Σταδίου 64.

Παράρτημα: Καταστήματα δπλων:

Ἑομοῦ 13.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουν ἀριθμοὶ 2000

Κέρδη κληρώσεως 200,000

Εἰς τοῦ Γ. ΚΙΤΑΝΤΗ

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΝΘΡΩΠΕΙΟΝ

Ἀνθὴ τῆς ὥρας πάντοτε. — Ἀποδόματα καὶ στέφανοι ἐξαιρετικῆς φιλοκαλίας. — Φυτὰ σπάνια καὶ ἐκλεκτά. — Διακοσμῆσεις αἰθουσῶν.